

World Health
Organization
Thailand

น้ำ*

คนทั่วโลกบริโภคน้ำที่มาจากแหล่งต่างๆ และมีวิธีการทำน้ำให้สะอาดด้วยวิธีการที่หลากหลาย ดังนั้น น้ำดื่มอาจปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัยสำหรับการบริโภคได้ โดยโรคต่างๆ ที่เกิดจากน้ำบริโภคที่ไม่สะอาดปลอดภัย ส่วนใหญ่เป็นโรคติดต่อ เช่น โรคท้องร่วง และโรคที่เกิดจากพยาธิ ดังนั้น เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพ น้ำที่สะอาดปลอดภัยจึงจำเป็นสำหรับการทำอาหารและการทำความสะอาด สะอาดสุขอนามัยส่วนบุคคลด้วย นอกจากนี้ การจัดการแหล่งน้ำและอ่างเก็บน้ำ ให้มีน้ำกักเก็บอย่างเพียงพอ ยังเป็นสิ่งสำคัญในการควบคุมโรคที่นำโดยแมลงอีกด้วย

หญิงชาวอินเดีย
เดินกลับบ้านเพื่อนำน้ำ
ไปบริโภคในช่วงฤดูแล้ง

ปัจจัยเสี่ยงหลักทางสุขภาพ

ในปี 2558:

7/10

ในปี 2558 มีประชากร 7 ใน 10 คนใช้น้ำจากการบริการผลิตน้ำบริโภคที่สะอาดปลอดภัย ส่วนอีก 3 คนใช้น้ำจากแหล่งน้ำต่อไปนี้ น้ำที่ผ่านการจัดการขั้นพื้นฐาน (17%) น้ำที่การจัดการมีข้อจำกัด (4%) น้ำที่ไม่ผ่านการปรับปรุง (6%) และน้ำผิวดิน (2%)

2.1 พันล้าน

ในปี 2558 กว่า 2.1 พันล้านคนยังคงขาดน้ำบริโภคที่สะอาดปลอดภัย และในจำนวนนี้ มีอย่างน้อย 2 พันล้านคนที่ดื่มน้ำปนเปื้อนอุจจาระ

5 แสน

ในปี 2559 ราว 5 แสนคนที่เสียชีวิตด้วยโรคอุจจาระร่วงมีสาเหตุจากน้ำบริโภคไม่เพียงพอ และในจำนวนผู้เสียชีวิตนี้ เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี 178,000 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ของจำนวนผู้เสียชีวิตในช่วงวัยเดียวกัน

263 ล้าน

ราว 263 ล้านคน (ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง) ดื่มน้ำจากแหล่งนํ้านอกบ้าน ซึ่งอยู่ไกล ต้องใช้เวลาเดินทางเกินครึ่งชั่วโมง

159 ล้าน

ราว 159 ล้านคนดื่มน้ำบริโภคจากแหล่งน้ำผิวดินโดยตรง

หญิง打水เพื่อดื่มที่มีความ
เสี่ยงสูงต่อการปนเปื้อน

มาตรการหลักเพื่อการจัดการ

แนวทางการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงการเข้าถึงแหล่งน้ำสะอาดปลอดภัย มีดังต่อไปนี้

1.

ข้อกำหนด กฎระเบียบ

พัฒนาและดำเนินการตามข้อกำหนดว่าด้วยคุณภาพน้ำบริโภคและน้ำเพื่อกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งรวมถึงการกำหนดเป้าหมายด้านสุขภาพระดับท้องถิ่น ส่งเสริมการประเมินความเสี่ยง การจัดการความเสี่ยง และการเฝ้าระวังความเสี่ยง

2.

จัดบริการน้ำบริโภคที่ปลอดภัย

มุ่งบรรลุเป้าหมาย SDG 6.1 ว่าด้วยการดำเนินการเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการน้ำบริโภคที่ปลอดภัย (หมายถึง ตั้งอยู่ในสถานที่ที่เข้าถึงได้ มีเพียงพออย่างจำเป็น และสะอาดปราศจากการปนเปื้อน)

3.

ติดตามความคืบหน้า

พัฒนาขีดความสามารถในการติดตามตรวจสอบความคืบหน้าเปรียบเทียบกับเป้าหมายระดับประเทศ

4.

การปรับปรุงคุณภาพน้ำแบบ multi-barrier

ลดการปนเปื้อนเชื้อจุลินทรีย์และสารเคมีในน้ำบริโภคโดยป้องกันไม่ให้แหล่งน้ำปนเปื้อน ใช้ระบบการปรับปรุงคุณภาพน้ำแบบ multi-barrier (เช่น การกรองน้ำและใช้สารเคมีฆ่าเชื้อโรค) และป้องกันการปนเปื้อนระหว่างการจ่ายน้ำ การเก็บรักษา และการนำไปบริโภค

5.

มาตรการชั่วคราว

ใช้มาตรการชั่วคราวเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การปรับปรุงคุณภาพน้ำในครัวเรือน การเก็บรักษาอย่างปลอดภัย และการส่งเสริมสุขอนามัยในชุมชนที่มีโรคติดต่อหรือช่วงเกิดการระบาดของโรคที่มีน้ำเป็นสื่อ

6.

การจัดการแหล่งน้ำ

จัดการแหล่งน้ำเพื่อลดผลกระทบต่อสุขภาพจากโรคติดต่อนำโดยแมลงที่เกี่ยวข้องกับน้ำ

มาตรการหลักขององค์การอนามัยโลก

องค์การอนามัยโลกมีแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัยของน้ำดังต่อไปนี้

แนวทางปฏิบัติ

ปรับปรุงแนวทางปฏิบัติด้วยคุณภาพน้ำบริโภค และแนวทางปฏิบัติด้วยน้ำเพื่อกิจกรรมนันทนาการที่ปลอดภัยขององค์การอนามัยโลกให้ทันสมัย และส่งเสริมให้มีการนำแนวทางปฏิบัติดังกล่าวบรรจุไว้ในข้อกำหนดหรือกฎระเบียบของประเทศ

เทคโนโลยี

ประเมินประสิทธิภาพของเทคโนโลยีการปรับปรุงคุณภาพน้ำ

เครื่องมือจัดการความสะอาดปลอดภัยของน้ำ

พัฒนาเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวางแผนความสะอาดปลอดภัยและการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำบริโภค

การสนับสนุนประเทศ

สนับสนุนประเทศให้ดำเนินการตามแผนความปลอดภัยของน้ำบริโภค และปรับปรุงการจัดการน้ำ การสุขาภิบาล และสุขอนามัย (WASH) ในสถานพยาบาล และสร้างความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบ

ตัวชี้วัด SDG

รายงานตัวชี้วัด SDG 6.1.1 (สัดส่วนของประชากรที่ใช้บริการน้ำบริโภคที่ปลอดภัย) 1.4.1 (สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน) 3.9.2 (การเสียชีวิตเนื่องจากการจัดการน้ำ สุขาภิบาลและสุขอนามัย (WASH) ที่ไม่ปลอดภัย) และ 6.A.1 และ 6.B.1 (การจัดสรรทรัพยากรและการร่วมมือกับภาคีเครือข่าย) รวมทั้งตัวชี้วัดหลักอื่น

นโยบายว่าด้วยน้ำของภาคส่วนต่างๆ

เพื่อลดความเสี่ยงต่อสุขภาพอย่างยั่งยืน อาจต้องร่วมมือกับภาคส่วนต่อไปนี้

น้ำและการ
สุขาภิบาล

อุตสาหกรรม

เกษตรกรรม

สาธารณสุข

อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ http://www.who.int/water_sanitation/en/; <https://washdata.org/>

* เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานเรื่อง *สิ่งแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพเพื่อประชาชนมีสุขภาพดียิ่งขึ้น เหตุใดจึงสำคัญและเราสามารถทำอะไรได้บ้าง* (2562) *Healthy environments for healthier populations: Why do they matter, and what can we do?* (2019)